

לאיפה עולם הישיבות נוסע...?? (2)

א. שבוע שעבר הצענו כאן מתווה חדש לדרך העמדת זמן אלול בישיבות גדולות. התגובות הרבות והמגוונות שהגיעו, מחייבות לבא בשורות הסברה נוספות, בכדי להסביר את יתרונות מתווה זה, על פני כל רעיון אחר.

לפני הכל, רבים שאלו למי מיועד המאמר הזה, הרי יש ממונים ואחראים שניתן לפנות אליהם בעיצות ורעיונות, ובכלל יש לנו את גדולי הדור מרנן ורבנן שליט"א שעל שולחנם נחתך כל ענייני הציבור, ועולם הישיבות בפרט, אז מה פתאום לבא עם רעיונות לציבור שאינו קובע דבר.

התשובה היא, עולם הישיבות נמצא כעת במצב בלבול ואי-וודאות בנוגע להמשך, וכל הזמן עולים רעיונות, ויש מקום להעלאת פתרונות נוספים. ואע"פ שמונו אחראים לבדוק את רמת הפתרונות, ואליהם צריכים לגשת, מ"מ מפני ריבויים קשה להגיע לכולם, ואחד מהם יעצני לפנות לציבור קוראי הגליון לשכנעם בעילות המתווה, כשמבין הקוראים גדל הסיכוי להגיע לאזני האחראים. ובסוף יונח הכל על שולחן מרנן גדולי הדור שליט"א, שיכריעו בזה!

ב. כעת ניגש להסביר בהרחבה את הרעיון של המתווה שפתחנו בו בשבוע שעבר. המציאות היא שבחורים בגיל ישיבה גדולה (ללא מחלות רקע, אסטמה, סכרת נעורים וכדו'), אין להם שום סיכון לחלות בנגיף, ולא רק שאין שום סיכון, אלא שרובם כמעט בלי תסמינים, והרגשתם הכללית טובה. ויש שמפחדים שמא ואולי מדובר באיזה נגיף ערמומי שעוד חודשיים יחולל ח"ו נזקים אלמוניים, בוודאי שזה חשש רחוק ומוזר. הדבר היחיד שדיברו עליו לטווח רחוק, הוא לגבי המצויים בקבוצות סיכון, שקיבלו את הנגיף בצורה קשה, ומשך ההחלמה שלהם ארוך, ואז חוששים שהוא ישאיר את הגוף במצב לא טוב וגם זה לא הוכח, אבל לחשוש שנגיף שבגיל הבחורות בקושי מייצר תסמינים ובקושי חשים בו אולי יפתח אח"כ בעיות ח"ו, הוא כהחשש מבעיות אקולוגיות שייגרמו מהחור באוזון. [כל הנ"ל הוא דעתן של רופאים חשובים, שמחמת חשש ממערכת הבריאות, אינם רוצים להצהיר זאת בריש גלי.]

כל הפחד שנותר כעת הוא, שעלולים לצאת ולהדביק אחרים ובכך ליצור גלגל הדבקה גדול, א"כ הפתרון צריך להיות להיפך, לסגור את הישיבות גדולות למשך תקופה, ולא לאפשר אלא יציאה מבוקרת לאיוורור כפי שהתקבל ונהג במתווה הקפסולות. (ואם הרשויות יחששו, נסכים לשכור חברות אבטחה שידאגו לכך, שאכן לא יצאו בחורים כל משך אלול).

כמובן, שליצור סגר הרמטי צריך תנאים הגיונים, ולכן ברור שפתרון זה מחייב להעמיד את המוסדות מבודדים מבנייני מגורים. כמו כן, התקופה המתאימה לכך הוא

חודש אלול, שבלא"ה זהו חודש מאד מיוחד בו בחור מוכן נפשית לסגר ממושך כזה, וברוך ה' עד ימינו רוב ככל בני הישיבות הגדולות אינם חוזרים לביתם בכל זמן אלול.

ג. בתקופה של חמשה שבועות סביר להניח, שרוב בני הישיבות יסיימו עם הנגיף, ובה הצלנו את עולם התורה, שיוכלו אח"כ להמשיך את זמן חורף וזמן הקיץ הבעל"ט בצורה נורמטיבית, ובלי שום חששות והגבלות למיניהם, כאשר בעשי"ת יערכו בדיקות סרולוגיות, ולא יוכלו לשוב אל ביתם אלא אלו שכבר סיימו עם הנגיף, וגופם מחוסן.

כעת השאלה נשאלת, מה יעשו עם כ-10%-20% אחוז שעדיין יימצאו 'חיוביים' בעשי"ת, זו שאלה מצויינת. אך הפתרון הפשוט הוא, שאכן בחורים אלו ישארו לסוכות בישיבה, כי אין שום בעיה לכל ישיבה לבנות סוכות ל-10%-20% מבני ישיבתם, והרי כך בני חו"ל היו רגילים תמיד להישאר בארץ בישיבתם לחג הסוכות, ועם מעט הסברה נוכל לשכנעם שיזכו לכזאת שמחת סוכות שלא ישכחו לעולם, ויהיה כל יום שמחת בית השואבה וכו'.

וצריך להבין, שהסיכון הזה וגרוע מזה, קיים במתווה הקפסולות, כי לפי אחוזי ההדבקות כיום, מסתבר מאד שימצאו קפסולות רבות נגועות, אז מה בדיוק נעשה עם מאות בחורים שיימצאו חיוביים לנגיף באמצע אלול? נשלח אותם למלונות למשך ראש השנה יו"כ וסוכות? האם זה הגיוני שבחורים יבלו לבדם את תקופת החגים במלונות ללא חזנים וללא אוירה יהודית, רחמנא לישזבן!

יתירה מזאת, במתווה הקפסולות מונח אסון לישיבות, ראשית, זהו פתרון רק למעולים, או לעולים בגורל. האם נוכל לתאר לעצמינו מצב של אלפי (!) בחורי ישיבות בלי ישיבה כל אלול הקדוש? האם אפשר להכיל פיגוע כזה? שנית, קפסולות זה טוב כל זמן שהכל טוב... אבל ברגע שנמצא ה"מחוסר טעם וריח" הראשון, באותו רגע נגמר כל השטייגען בישיבה, כל בחור בהיסטריה אולי נדבקת, ואולי גרוע מכך אני חייב בבידוד... ואי אפשר לתאר את הבלאגן שזה גורם! שלישית, בחורי שעור א', שעלו כעת לישיבה גדולה, אם נכניסם מתחילה לקפסולות, עלולים הם לאבד את כל מוטיבציית ההתחדשות, וזה נזק נורא!

ומה ששואלים מה עם הצוות החינוכי? בלא"ה גם לפי מתווה הקפסולות זה מחייב פתרון, ואדרבה, במקום שישקיעו הון בקפסולות, שישקיעו את זה במיגון לצוות.

אילו מערכת הבריאות והמשרדים הרלוונטיים, יעניקו לבחורי הישיבות הגדרת: "עובד חיוני", בוודאי כבר ימצא פתרון ראוי לכלל בני הישיבות, ובצורה הרחבה ביותר. אבל איך אנו מצפים שגיעו לזה, אם בינינו אין אש קודש להעמיד את בעיית הישיבות בראש סדר היום הציבורי??